

Recenzja

dorobku twórczego, działalności artystycznej,
pracy naukowo – dydaktycznej oraz aktywności organizacyjnej
dr Anny Bujak
zatrudnionej na Wydziale Rzeźby i Medjacji Sztuki,
Akademia Sztuk Pięknych im. E. Gepperta
we Wrocławiu opracowana w związku
z wszczętym postępowaniem habilitacyjnym.

I Wniosek kandydatki

Dr Anna Bujak Wniosek złożyła wniosek w dniu 9.11.2022 o przeprowadzenie postępowania w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie sztuki, w dyscyplinie sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuk.

Określenie osiągnięcia naukowego będącego podstawą ubiegania się o nadanie stopnia doktora habilitowanego: **zestaw obiektów oraz instalacji zaprezentowany na wystawach indywidualnych: Świat Blasku; Eutopia**

Dodatkowo kandydatka wnioskuje - na podstawie art. 221 ust. 10 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U.z 2018 r. poz. 1668 ze zm.) - aby komisja habilitacyjna podejmowała uchwałę w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego w głosowaniu jawnym.

Przesłana dokumentacja zgodnie z ustawą zawierała załączniki:

Załączniki:

- dane wnioskodawcy
- kopia dokumentu potwierdzającego posiadanie stopnia doktora
- autoreferat
- załącznik - dzieło habilitacyjne
- wykaz osiągnięć artystycznych
- portfolio - dzieła po uzyskaniu stopnia doktora
- portfolio - kuratorskie / dydaktyczne
- dwa nośniki pendrive

II Dane personalne i dane o postępowaniu

Anna Bujak jest artystką wizualną, urodzoną w 1979 roku w Opatowie. W latach 2007-2011 studiowała na Akademii Sztuk Pięknych we Wrocławiu, gdzie początkowo skupiała się na malarstwie, spędzając dwa lata w pracowni profesora Wojciecha Lupy. Następnie przeniosła się do pracowni profesora Christosa Mandziosa, gdzie kontynuowała swoje studia w dziedzinie rzeźby. W 2011 roku obroniła dyplom pt. „Archeologia form”.

Od 2011 roku Anna Bujak pracuje na Wydziale Rzeźby Akademii Sztuk Pięknych we Wrocławiu. W 2017 roku obroniła doktorat pt. „Metafory cienia” w dziedzinie sztuk plastycznych. Jej promotorem był profesor Janusz Kucharski, a promotor pomocniczy profesor Magda Grzybowska.

Twórczość Anny Bujak koncentruje się na zjawisku traumy i sposobach jej przezwyciężania, relacjach człowieka z naturą w kontekście antropocenu oraz wielowymiarowym zjawisku utopii. W obszarze formalnym artystki ważne są zagadnienia kompozycji, takie jak kontrast, budowanie obiektów w równowadze, symetria oraz tworzenie płaszczyzny lub linii. Jej prace, które często zawierają paradoks - wydają się delikatne, ale jednocześnie są zdecydowane i często okrutne.

Anna Bujak mieszka i pracuje we Wrocławiu.

III Wniosek i uzasadnienie

Recenzja opracowana została:

1. W oparciu o przedstawiony dorobek artystyczny dr Anna Bujak.
2. W oparciu o materiały zleczone drogą elektroniczną będące w posiadaniu autora recenzji.

IV Praca Habilitacyjna / Autoreferat

Dr Anna Bujak zgodnie z wymogiem formalnym wskazuje osiągnięcie naukowe będące podstawą ubiegania się o nadanie stopnia doktora habilitowanego: zestaw obiektów oraz instalacji zaprezentowany na wystawach indywidualnych: Świat Blasku; Eutopia.

Struktura autoreferatu. Anna Bujak w rozdziale wprowadzenie przedstawia kontekst swojej twórczości oraz wtajemnicza czytelnika w tematykę, która będzie poruszana w autoreferacie. W rozdziale trauma autorka skupia się na tematyce związanej jak sama nazwa wskazuje z szczególnym rodzajem urazu. Autorka omawia swoje doświadczenia związane z traumą, jak również bada naturę tego tematu w twórczość artystyczną. Dzieli się swoimi refleksjami na temat traumy i jej wpływu na jej pracę artystyczną.

W drugim rozdziale koncentruje się na koncepcji utopii. Autorka przedstawia swoje wizje idealnego świata, badając różne aspekty społeczne, polityczne, ekologiczne itp. Utopia to instalacja z liter świetlnych. W autoreferacie jest przedstawiona w kontekście jej twórczości artystycznej i sposobu, w jaki stara się wyrazić swoje wizje za pomocą sztuki.

W rozdziale Świat Blasku autorka skupia się na swojej twórczości, która dotyczy tematów związanych ze światłem i blaskiem. Omawia swoje techniki artystyczne, inspiracje, a także znaczenie i symbolikę, jaką nadaje światłu w swoich pracach.

Na zakończenie – historia miłosna: Ten rozdział jest osobistą refleksją autorki na temat miłości i jej wpływu na jej życie i twórczość. Oczekiwaniu niemożliwego. Dzieli się anegdotami, wspomnieniami i przemyśleniami na temat swoich doświadczeń miłosnych i ich znaczenia dla jej artystycznego rozwoju. W rozdziale „Omówienie pozostałych osiągnięć artystycznych” skupia się na innych osiągnięciach artystycznych, które powstały po obronie pracy doktorskiej, a które nie znalazły się w serii prac aspirujących do dzieła habilitacyjnego. Obejmuje wystawy, nagrody, publikacje w prasie oraz udział w projektach artystycznych. Na koniec w Bibliografii autorka przedstawia listę źródeł, które wykorzystała podczas tworzenia autoreferatu.

Autoreferat Anny Bujak opisuje prace artystyczne powstałe w latach 2019–2022. Prace te zostały zaprezentowane jako dwie indywidualne wystawy w 2022 roku: „Eutopia” w Galerii XX1 w Warszawie oraz „Świat Blasku” w Galerii Extravagance na Zamku Sieleckim w Sosnowcu.

Główne tematy poruszane w tych pracach to motyw utopii i traumy. Autorka bada te koncepcje i eksploruje je za pomocą swojej sztuki. Utopia jest prezentowana jako wizja idealnego świata, podczas gdy traumę traktuje się jako doświadczenie, które ma wpływ na życie jednostki. Anna Bujak analizuje swoje prace artystyczne w kontekście tych motywów. Opisuje proces twórczy, inspiracje, techniki artystyczne i znaczenie symboliki używanej w pracach. Przez refleksję nad utopią i traumą, autorka stara się ukazać różne perspektywy i aspekty tych tematów, a także ich wpływ na jej twórczość.

Habilitantka skupia się na badaniu, rozumieniu i interpretacji tych motywów tematycznych, a także na prezentacji i analizie jej prac artystycznych, które eksplorują te zagadnienia. Przez prezentację wystaw, które odbyły się w 2022 roku, autorka udowadnia konsystencję i głębię swojej twórczości oraz umiejętność komunikowania się z widownią poprzez sztukę.

Wystawa habilitacyjna Anny Bujak, zatytułowana „Świat Blasku”, czerpie inspirację z pierwszej feministycznej utopii Margaret Cavendish, zatytułowanej również „The Blazing World”. Cavendish stworzyła w swoim dziele wizję feministycznego świata, w którym kobieta posiada autorytet, władzę i podmiotowość. Wystawa Anny Bujak nawiązuje do tej utopii, prezentując jej własną wizję świata blasku, która powstała na jej własnych zasadach. Obiekty prezentowane na wystawie są rezultatem potrzeby odreagowania terroru pandemii oraz eksploracji obszaru prywatnych traum, uprzedzeń, gniewu i bezradności. Prace mają również na celu oswojenie lęków. Autorka wykorzystuje gotowe przedmioty jako podstawę swojej twórczości, co pomaga jej przezwyciężyć strach przed nadmierną produkcją sztuki. Poprzez przekształcanie i manipulację tymi przedmiotami, nie tylko tworzy, ale także operuje w sferze post-narracji, w ramach prywatnej historii.

Sposób pracy Anny Bujak jest zbieżny z jej odczytem inspiracji płynących z prozy Cavendish i Siri Hustvedt. Autorka wsłuchuje się w narracje, historie, analizuje je i poszukuje dodatkowych znaczeń. Stara się również wyczuć „puls świata”. Jej prace opierają się na literaturze, filmach, dziełach innych artystów, ale głównym katalizatorem są osobiste emocje i doświadczenia.

W ten sposób wystawa „Świat Blasku” staje się nie tylko artystycznym eksperymentem, ale także miejscem, w którym Anna Bujak realizuje swoją utopijną wizję i tworzy bezpieczną przestrzeń, w której może eksplorować i wyrażać swoje emocje oraz refleksje na temat współczesnego świata. Wystawa habilitacyjna Anny Bujak, zatytułowana „Świat Blasku”, jest hołdem dla pierwszej feministycznej utopii Margaret Cavendish, zatytułowanej również „The Blazing World”. Cavendish w swoim bogatym dziele tworzy świat, w którym kobieta osiąga autorytet, władzę i podmiotowość. Jest to utopijne, odzwierciedlenie pasji autorki, która musiała pokonać kulturowe bariery, aby zdobyć dostęp do świata nauki. Książka Cavendish, która została „odnaleziona” przez Annę Bujak po lekturze „Świata w płomieniach” Siri Hustvedt, nie tylko dała impuls do tytułu wystawy, ale również stała się podobnym literackim eksperymentem na rzeczywistości, pozwalającym na realizację utopijnej wizji w bezpiecznej przestrzeni fikcji.

Wystawa ta jest również jej własną utopią, która powstała na jej własnych zasadach. Prezentowane obiekty zostały stworzone z potrzeby odreagowania traumy oraz eksplorowania obszaru prywatnych traum, uprzedzeń, gniewu i bezradności. Prace na wystawie mają również na celu osvajanie lęków. Wykorzystanie gotowych przedmiotów jako materiałów pomocniczych w procesie twórczym pomogło artystce opanować strach przed nadmierną produkcją sztuki. Wierzy, że przekształcając coś istniejącego, nie tworzy nowego, ale operuje w sferze post-narracji, w ramach prywatnej historii.

W ten sposób wystawa habilitacyjna Anny Bujak staje się nie tylko przestrzenią artystyczną, ale również refleksją nad utopijnymi wizjami, traumą i kondycją kobiet w kontekście współczesnego świata. Prace artystki, zainspirowane literaturą i własnymi doświadczeniami, otwierają dyskusję na temat ważnych kwestii społecznych, emocjonalnych i kulturowych.

Praca habilitacyjna Anny Bujak, zatytułowana „Eutopia”, została zaprezentowana w Galerii XX1 w Warszawie. Praca ta przedstawia zarys mapy Europy, która z daleka przypomina rysunek wykonany z drobnych kamyczków lub pereł. Jednak gdy odbiorca zbliża się do pracy, dostrzega, że kontur Europy składa się z ludzkich zębów. Imitacje zębów wyrastają w naturalny sposób ze ściany. Zauważalne jest, że zęby ludzkie poza ciałem zawsze mają moc obiektu, czyli bytu odrzuconego lub odrażającego. Interesujące jest to, że zęby zintegrowane z ciałem stają się przedmiotem obsesyjnego kultu, podczas gdy te znajdujące się poza ciałem budzą strach i odrazę (pożądanie i wstręt są zasadniczymi cechami obiektu).

Praca ta porusza kwestie związane z percepcją i znaczeniem ciała oraz jego części w kontekście społecznym i kulturowym. Wykorzystanie zębów jako elementów mapy Europy ma na celu zwrócenie uwagi na dwoistość postrzegania tych obiektów: zarówno jako estetycznych i pożądanych w kontekście zintegrowania z ciałem, jak i jako odrażających, kiedy są oddzielone od niego. Praca stawia pytania dotyczące norm społecznych, tabu i obiektywizacji ciała, skłaniając widza do refleksji nad własnymi odczuciami i reakcjami wobec tego, co jest uznawane za obiekt.

Reasumując. Prace habilitacyjne Anny Bujak nie tylko poddają analizie kontrastujące postrzeganie ciała, ale również otwierają dyskusję na temat relacji między jednostką a społeczeństwem, w kontekście akceptacji, wyrzutów i obsesji. Jest to złożona praca, która zaprasza od-

biorców do głębszego zastanowienia się nad znaczeniem i wartością ciała ludzkiego w różnych kontekstach, zarówno indywidualnych, jak i społecznych. Autoreferat habilitacyjny Anny Bujak dotyczy prac artystycznych, a konkretnie wystaw „Świat Blasku” oraz „Eutopia”. W pracy habilitacyjnej autorka skupia się na przedstawieniu kontekstu i inspiracji, które doprowadziły do stworzenia tych dwóch projektów.

W wystawie „Świat Blasku” Anna Bujak nawiązuje do pierwszej feministycznej utopii siedemnastowiecznej pisarki Margaret Cavendish, którą także nazwała swoją wystawę. Autorka eksploruje temat konstrukcji świata feministycznego, w którym kobieta zdobywa autorytet, władzę i podmiotowość. Prace prezentowane na wystawie były rezultatem potrzeby wyrażenia emocji i doświadczeń związanych z traumą, uprzedzeniami, gniewem oraz bezradnością. Wykorzystując przedmioty gotowe, Bujak tworzyła obiekty, które pomagały jej opanować strach przed nadmierną produkcją sztuki. Inspiracje literaturą, filmem i innymi dziełami artystycznymi, a także jej osobiste emocje i doświadczenia, były katalizatorem dla tworzenia prac. Wystawa „Świat Blasku” stwarzała przestrzeń do eksploracji i osvajania lęków w bezpiecznym kontekście artystycznym.

W drugiej wystawie, „Eutopia”, Anna Bujak kontynuuje temat koncepcji idealnego świata. Prace prezentowane na tej wystawie były rezultatem badań nad różnymi aspektami społecznymi, politycznymi, ekologicznymi itp. Autorka przedstawia swoje wizje idealnego świata, które wyraża za pomocą sztuki. Podobnie jak w przypadku „Świata Blasku”, Bujak wykorzystuje swoje osobiste emocje i doświadczenia jako inspirację dla tworzenia prac. W ten sposób tworzy utopijne wizje, które prowokują do refleksji i analizy społeczno-kulturowej.

Podsumowując, autoreferat habilitacyjny Anny Bujak skupia się na wystawach „Świat Blasku” oraz „Eutopia”. Autorka przedstawia kontekst, inspiracje i motywy tematyczne, które przyczyniły się do powstania tych projektów. Prace Bujak dotyczą ważnych kwestii związanych z traumą, utopią, ciałem i społeczeństwem, zapraszając odbiorców do refleksji i otwartych dyskusji.

V Dorobek artystyczny i naukowy

Dr Anna Bujak zorganizował szereg wystaw indywidualnych i zbiorowych po uzyskaniu stopnia doktora. W 2017 roku Anna Bujak zorganizowała wystawę „Metafory cienia” towarzyszącą zamknięciu jej pracy doktorskiej. Prezentacja odbyła się w ASP Wrocław. Rok ten przyniósł również wystawę „Osobista mitologia” w Galerii Bałucka, BWA Łódź, a także „Metaforę cienia” jako część Nocy Muzeów w Browarze Mieszczańskim we Wrocławiu. Kolejna wystawa nosiła tytuł „Druga natura” i była prezentowana w ramach wydarzenia Podwodny Wrocław, które miało miejsce w Browarze Mieszczańskim.

W 2018 roku Anna Bujak kontynuowała swoją działalność wystawienniczą. W Galerii Konduktorownia, Regionalne Towarzystwo Zachęty Sztuk Pięknych w Częstochowie, zorganizowana została wystawa „Trzecia natura”. W tym samym roku, w ramach festiwalu Podwodny Wrocław, odbyła się wystawa „Biofilia” w Browarze Mieszczańskim we Wrocławiu. Ponadto, Galeria Kuchnia, Galeria XX1 w Warszawie, gościła wystawę „Pod skórą” autorstwa Anny Bujak.

W 2019 roku artystka zaprezentowała wystawę „Mortea si fata/Dziewczyna i śmierć” w Casa Matei w Cluj-Napoca, Rumunia.

W 2021 roku Anna Bujak miała okazję prezentować swoje prace na dwóch wystawach. Pierwsza z nich, „Ocmpie/Wyspa”, miała miejsce w Galerii Sztuki BOHCXY w Łucku, Ukraina. Druga wystawa, zatytułowana Anna Bujak - Utopia”, odbyła się w Galerii FLU w Belgradzie, Serbii.

W roku 2022 Anna Bujak zrealizowała dwie ważne wystawy. Pierwsza z nich, „Eutopia”, miała

miejsce w Galerii XX1 w Warszawie. Druga wystawa, „Świat Blasku/The Blazing World”, została zaprezentowana w Galerii Extravagance na Zamku Sieleckim w Sosnowcu.

Te różnorodne wystawy indywidualne stanowiły nie tylko szanse dla Anny Bujak na prezentację różnych aspektów jej twórczości, ale również okazję dla publiczności do odkrywania nowych form i treści w jej pracach. Każda wystawa była unikalną podróżą artystyczną, eksplorującą różnorodne tematy i inspiracje.

Dodatkowo po uzyskaniu stopnia doktora sztuki Anna Bujak brała udział w licznych wystawach zbiorowych zarówno w kraju, jak i za granicą. Oto lista tych wystaw:

„The End” - wystawa śmiertelnie poważna, Galeria Otwarta, Kraków, 2017.

„Pięć żywiołów” - Akademia Muzyczna im. Karola Lipińskiego, Wrocław, 2017.

„Spotkanie” - Akademia Sztuk Pięknych, Łódź, wystawa wykładowców ASP Wrocław, 2017.

„Post-Rytuał” - Wyspa Tamka, Wrocław, 2017.

„Błędne koło” - Festiwal Podwodny Wrocław, Browar Mieszczański, Wrocław, 2017.

„Było, jest i będzie” - Międzynarodowe Sympozjum Sztuki w ramach cyklu Halo Wrocław, Pałac w Morawie, 2017.

„Przekrój/Section” - Galerie Casa Mattej, Kluż-Napoka, Rumunia, 2018.

„Bienala Naională de Plastică Mică. Vârsta de bronz, ediia a V-a” - Galeria Casa Matei, Cluj-Napoca, Rumunia, 2018.

„Pętla” - Zajezdnia Dąbie, Wrocław, 2018.

„Przerost Formy” - Galeria Miejska, Ostrów Wielkopolski, 2018.

„Casus Belli, Rytuał XV” - Zajezdnia Dąbie, Wrocław, 2018.

„Echo” - Festiwal Podwodny Wrocław, Browar Mieszczański, Wrocław, 2018.

„Zrąb” - ogólnopolska wystawa rzeźby, Stara Kopalnia, BWA Wałbrzych, Wałbrzych, 2018.

„Auditorium Comicum” - Uniwersytet Wrocławski, Wrocław, 2018.

„Było jest i będzie vol. II” - wystawa w ramach Międzynarodowego Sympozjum Sztuki, Pałac w Morawie, 2018.

„II Przegląd Sztuki Współczesnej Nowa Awangarda” - Galeria Szyb Wilson, Eko-art Silesia, Katowice, 2018.

„Było, jest i będzie. Vol 3. Zaginiona sztuka” - Pałac w Morawie, Morawa, 2019.

„Korzenie współczesności” - Galeria Extravagance, Pałac Sielecki, Sosnowiec, 2019.

„Wystawa Wzorowa” - Galeria Entropia, Wrocław, 2019-2020.

„map/territory” - Centrum Sztuk Użytkowych Akademii Sztuk Pięknych im. E. Gepperta we Wrocławiu, wystawa towarz ująca międzynarodowej konferencji Philosophy and Cartography, we współpracy z instytutem Filozofii UW, 2019.

„Argumenty II” - Podwodny Wrocław, Browar Mieszczański, Wrocław, 2019.

„Agregatorium czasu, miejsca i akcji. Europejskie Sympozjum” - Pałac Lubostroń, 2019.

„Argumenty” - Noc muzeów, Browar Mieszczański, Wrocław, 2019.

„Miejsce początku” - Konduktorownia Regionalne Towarzystwo Zachęty Sztuk Pięknych w Częstochowie, 2019.

„V Piotrkowskie Biennale Sztuki” - Galeria ODA, Piotrków Trybunalski, 2019.

„Kondycja” - Wystawa w przestrzeni wirtualnej www.kunstmatrix, 2020.

„Od-Do” - Galeria Promocyjna, Galeria „R”, ASP Kraków, 2020.

„Piękne czasy” - Studio Park, Mickiewicza 40, Sympozjum Było, jest i będzie, Wrocław, 2020.

„Pomiędzy odosobnieniem a afirmacją wspólnoty” - Podwodny Wrocław, Browar Mieszczański, Wrocław, 2020.

„Kondycja II” - Galeria Exit, Wrocław, 2021.

„W procesie/in progress” - Sympozjum Sztuki Było, jest i będzie, vol. 4, Pałac w Morawie, Morawa, 2021.

„Eko empatia” - Podwodny Wrocław, Browar Mieszczkański, Wrocław, 2021.
„Granica!” - Rytuał XVII, Podwodny Wrocław, Browar Mieszczkański, 2021.
„Tiolt Gallerv Kiinstoehaeiise [re7na Niemrv” - 2021.
„A! Symetria” - Sztuka na Miejscu, Wrocław, 2021.
„Siły natury” - Centrum Rzeźby Polskiej, Orońsko, 2021.
„Mission Impossible” - Galeria Geppart, Wrocław, 2021.
„Muzeum Antropocenu” - Muzeum Przyrodnicze we Wrocławiu, we współpracy z Muzeum Sztuki Współczesnej Wrocław, 2021.
„Wobec bieli” - Galeria Fotografii, Świdnica, 2022.
„Ładne rzeczy” - Galeria BWA Legnica, 2022.
„Cut it out” - Konduktorownia Regionalne Towarzystwo Zachęty Sztuk Pięknych w Częstochowie, 2022.
„Ukraina!” - Galeria Exit, Wrocław, 2022.
„Let’s burn” - Galeria Arttrakt, Wrocław, 2022.
„Pange a Proxima” - Ewangelik, Ziębice, 2022.
„Wobec miejsca. Miejsce wobec” - Dworzec Kulturalny Wieluń - Dąbrowa, Wieluń, 2022.
„Obecność” - Mała Zbrojownia, Gdańsk, 2022.
„Połączenia” - Dworzec Szklarska Poręba Górna, Szklarska Poręba, 2022.
„Human Power, Rytuał XVIII” - Gmach Główny Uniwersytetu, Wrocław, 2022.
„Cosmic Nature” - wystawa poplenerowa, Park Centrum Rzeźby Polskiej, Orońsko, 2022.
„More Tight” - Rounde Ecke, Drezno, Niemcy, 2022.

To są wszystkie wystawy zbiorowe, w których Anna Bujak brała udział po uzyskaniu stopnia doktora sztuki. Prezentowała swoje prace zarówno w kraju, m.in. w Krakowie, Wrocławiu, Warszawie czy Łodzi, jak i za granicą, m.in. w Rumunii i Niemczech.

Anna Bujak po uzyskaniu stopnia doktora sztuki otrzymała szereg nagród. W 2017 roku zajęła drugie miejsce w konkursie na projekt rzeźby (projekt BIOFILIA) w przestrzeni miejskiej Budynek Green2Day, Skanska Property Poland, Pracownia Projektowa Maćków, Wrocław. Również w 2017 roku otrzymała 21 grant ogólnouczelniany na realizację wystaw w Belgradzie (Serbia) wraz z Mariuszem Kosibą. W 2021 roku została laureatką open call do II Sympozjum Rzeźby Współczesnej w CRP w Orońsku. Kolejnym osiągnięciem było przyznanie jej Digital Residency II w Galerii OP Enheim we Wrocławiu w 2021 roku, gdzie miała możliwość realizacji projektu NEutopia. Ponadto, w 2021 roku zdobyła mega grant uczelniany na realizację monografii „Wrocławska Rzeźba” (redakcja publikacji, finał grantu grudzień 2022). W tym samym roku otrzymała duży grant uczelniany na realizację wystaw indywidualnych w Belgradzie (Serbia), również wraz z Mariuszem Kosibą.

Dodatkowo Anna Bujak przed uzyskaniem stopnia doktora otrzymała następujące nagrody. W latach 2010-2011 otrzymała Stypendium Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego. W 2013 roku została wyróżniona Stypendium artystycznym im. J. Grotowskiego w ramach Wrocławskiego Programu Stypendialnego. Otrzymała również Stypendium artystyczne z Urzędu Marszałkowskiego we Wrocławiu w 2014 roku. Także w 2014 roku otrzymała Stypendium artystyczne im. Jerzego Grotowskiego w ramach Wrocławskiego Programu Stypendialnego. W 2011 roku była nominowana i wzięła udział w konkursie Trójkowe talenty 2011 organizowanym przez Polskie Radio. Na ogólnopolskiej wystawie Najlepsze dyplomy ASP w Gdańsku w 2011 roku otrzymała wyróżnienie honorowe. Wygrała pierwsze miejsce w ogólnopolskim konkursie na projekt statuetki „Sybilla - wydarzenie muzea roku” dla Krajowego Ośrodka Badań i Dokumentacji Zabytków w Warszawie w 2011 roku. Otrzymała również wyróżnienie za pracę dyplo-

mową na Akademii Sztuk Pięknych im. E. Gepperta we Wrocławiu w 2011 roku, które zostało przyznane przez Rektora ASP (medal ASP). W 2012 roku została wyróżniona podczas pokazu młodej sztuki „Untouchable/Niedotykalne” w ramach Mediations Biennale w Galerii Store w Poznaniu. W 2013 roku otrzymała Nagrodę Rektora Akademii Sztuk Pięknych im. J. Matejki w Krakowie podczas ogólnopolskiego II Biennale Dyplom Początek Drogi, które odbyło się w Galerii Pryzmat w Krakowie. W 2014 roku zdobyła nagrodę w 37. konkursie Przedwiośnie organizowanym przez BWA Kielce.

To tylko niektóre z nagród, nominacji i stypendiów, które Anna Bujak otrzymała zarówno przed uzyskaniem stopnia doktora sztuki, jak i po jego uzyskaniu. Jej prace artystyczne zostały docenione przez różne instytucje i jury konkursowe, co świadczy o jej dużych osiągnięciach w dziedzinie sztuki.

VI Osiągnięcia dydaktyczne

Anna Bujak rozpoczęła swoją działalność dydaktyczną po uzyskaniu dyplomu w 2011 roku. Pracując w Katedrze Technik Rzeźbiarskich w pracowni metalu pod kierunkiem prof. Janusza Kucharskiego, skoncentrowała się na wspieraniu studentek i studentów w realizacji ich koncepcji artystycznych w trwałym materiale, jakim jest stal techniczna. Jako prowadząca Pracownię Technik Rzeźbiarskich metal, Anna Bujak miała możliwość współpracy z osobami z różnych lat studiów, nie tylko z drugiego i trzeciego roku rzeźby, ale także z dyplomantkami i dyplomantami. Jej dobra relacja z studentkami i studentami przekładała się na rolę recenzentki prac magisterskich, której powierzono 18 recenzji w ciągu 8 lat, począwszy od uzyskania przez nią stopnia doktora sztuki w styczniu 2017 roku. W pracowni metalu, Anna Bujak kładła nacisk na każdy etap procesu twórczego, począwszy od pierwszych szkiców koncepcyjnych, przez modele, aż po techniczną realizację prac. Poprzez korekty i rozmowy ze studentkami i studentami, miała okazję dyskutować o ich zainteresowaniach artystycznych, studiach, kompozycji i sztuce współczesnej. Ponadto, Anna Bujak pełniła rolę opiekuna praktyk studenckich, oferując wsparcie, podpowiedzi techniczne i artystyczne oraz oceniając postępy studentek i studentów. Jej celem było stworzenie inspirującej atmosfery sprzyjającej twórczemu rozwojowi, zachęcającej do eksperymentowania z różnymi technikami i materiałami. Praca dydaktyczna jest dla Anny Bujak nie tylko sposobem przekazywania wiedzy i umiejętności, ale także doskonałą okazją do ciągłego pogłębiania własnej wiedzy i rozwoju artystycznego. Cieszy się z pozytywnych opinii, zarówno ze strony studentek i studentów, jak i koleżanek i kolegów z wydziału.

Duży nacisk jest kładziony na wolność twórczą w działalności dydaktycznej Anny Bujak. Tematyka prac zawsze była kwestią indywidualną dla studentów, którzy mają możliwość wyrażania swojej artystycznej wolności. Pracownia metalu cieszy się dużą popularnością zarówno wśród studentów rzeźby, jak i osób z innych wydziałów, które chętnie zapisują się na ten przedmiot jako wolny wybór.

Ze względu na charakter pracowni technik rzeźbiarskich, Anna Bujak nie miała możliwości pełnienia roli promotorki prac dyplomowych. Jednak po uzyskaniu stopnia doktora sztuki, została poproszona o bycie promotorką pomocniczą w trzech przewodach pracy doktorskiej dla mgr. Pawła Czekańskiego, mgr. Wojciecha Małka i mgr. Marcina Michalaka.

Od 2019 roku Anna Bujak prowadzi pracownię rzeźby dla studentów pierwszego roku kierunku ceramiki, we współpracy z asystentem Pawłem Czekańskim. Program pracowni opiera się

na przyznaniu dużej swobody w wykorzystywaniu różnych mediów, choć nie brakuje w nim również typowych zadań kompozycyjnych oraz pracy z gliną i modelem. Anna Bujak przykładą dużą wagę do prac własnych studentów, regularnie przeglądając ich portfolio i tworząc dedykowane zadania indywidualne, w których studenci mają istotny udział. Te zadania kończą się prezentacją semestralną. Prowadzenie tej pracowni sprawia Habilitantce ogromną satysfakcję i wpływa na nią inspirująco. Poruszane są aktualne tematy obecne w sztuce współczesnej, jak również osobiste wątki czy inspiracje literaturą i sztuką. Jej podejście w pracy z studentami zawsze opiera się na indywidualnym podejściu i budowaniu atmosfery zaufania oraz wzajemnego szacunku. To przekłada się na dużą kreatywność i poszukiwanie oryginalnych, interesujących tematów w pracach studentów.

VII Konkluzja

Jak wynika z przedstawionej dokumentacji proces kształcenia, doksztalcania i doskonalenia własnej wiedzy i umiejętności w zakresie sztuki stawia przed nami w osobie Kandydatki gotową artystkę i pracownika nauki. Osiągnięcia przede wszystkim dydaktyczne Pani dr Anny Bujak stanowią wkład w dyscyplinę, są również ich efektywnym przełożeniem upowszechniania kultury oraz kształtowania postaw polskiego społeczeństwa. Dorobek dr Anny Bujak należy również pozytywnie oceniać w aspekcie troski o zachowanie naszej tożsamości kulturowej. Niniejszym stwierdzam, że osiągnięcia Pani Anny Bujak spełniają wymagania ustawy o szkolnictwie wyższym i nauce, stawiane kandydatom do stopnia doktora habilitowanego.

prof. dr hab. Arkadiusz Marcinkowski